

leten volt kiállani míg a 24. percben Weber Telekivel ütközött úgy össze, hogy a debreceni csatár nem is folytathatta a játékot. Ekkor tetlegességgé fajult nézeteltérés támadt a játékosok között, mire Vince torkon ragadta Webert. Ennek az lett a következménye, hogy

a bíró a debreceni összekötőt kiállította. Ilyen hangulatban folytatódott a mérkőzés. A 31. percben Czumpf lövést kórner árán mentették, amiből Rókai a 16-osról a hálóba fejelte a labdát. A Bocskay támadásaival ért véget a mérkőzés.

Séta az országuton — gyilkossággal

Féltékenységből leszúrta barátját egy szentesi béres

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi ügyészségre szombaton délelőtt beszállították a Szentes melletti (kis)királyságról Lukács Mihály 26 éves béreslegényt, aki féltékenységből megölte bérestársát, Gilicze Istvánt.

A gyilkosság egy leány miatt történt, akinek valamikor Lukács udvarolt. A leány elhidegült Lukácstól és Gilicze Istvánnal foglalkozott. Lukács emiatt bosszút forralt barátja ellen. Több ízben kérte Giliczeit, hogy hagyjon békét a lánynak, állítólag Gilicze ezt meg is ígérte, azonban a barátkozás tovább tartott.

Az elmúlt éjszaka azután Lukács Mihály

megtudta, hogy Gilicze az országuton sétálgat a lánnyal. Magához vette kését és kiállott az országutra. Nemsokára megpillantotta őket, amint karonfogva sétáltak. Amikor hozzáért, előugrott a sötétből és kését Gilicze hátába döfte. A leány azonnal összerogyott, mire Lukács még több szurást ejtett rajta, azután a leány felé indult, hogy vele is végezzen. A leány azonban addigra elszaladt és értesítette a szomszédokat, akik a dühöngő Lukácsot lefegyverezték és átadták a dühöngő ségnek. Lukács Mihály ellen szándékos emberölés címén indul meg a bűnvádi eljárás.

LISZT-ZONGORAVERSENY ESZ-DUR

(A Délmagyarország munkatársától.) Voltak, akik harmincszor is végighallgatták a lezajlott Liszt-versenyen az Esz-dur zongoraversenyt.

A közönség izgult, osztályozott, fogadott, fürkészve figyelte a Parnaszus magaslátán székelő zsűrit és ha a mozdulatlan, kiismerhetetlen arcokon nem is, de a ceruzák járásából tippelt, hogy igent irt-e a bíró, vagy elítélt. A láznak és izgalomnak szorongása estéről-estére nőtt, ahogy közeledett a döntés ideje. Az utolsó estéig kibuktak vagy hatvanan, akik leverten, égő szemekkel nyüzsögtek az akadémia koncerttermében. A zongorajáték „bábéli tornyában” angol, francia, olasz, litván, lett, orosz vitatkozók körül álltal csoportok.

Az utolsó este volt. A zsűri egy óra múlva döntött. A karzaton már senkisémet ült, mindenki állt, nézte és hallgatta a játékosokat, a lélekzeteket is hallani lehetett, a megsűrűsödött csöndben. Földes Andor temperamentummal, de gikszereknek árulásából következtetve rettetes idegességgel játszott. Dohnányi megölelte, látszott, hogy fáj neki már ez az egész kintpadra-vonás. Következett Perin Ida. Sápadt volt. Fekete ruhájában a szenvedők szenvedőjének látszott. Ötször felült zongoraszékébe, ötször felállt és újra igazgatta, hol közelebbre, hol távolabbra. Még se mosolygott senki. Valahogy egy izgalomban égtek itt versenyző és hallgatók. Remekül játszott. Az áruló gikszeresek itt se hiányoztak, de bái és melegség gloriólája fonta át a nő lelkét. Mormogás ébredt a teremben és tüntető taps a játék nyomán. A közönség jelölte Perin kisasszonyt, aki inkább támoilyogva, mint lépkedve került az ajtón kívül.

Ezután jött az orosz Mykisch Tarras. Ő volt az egyetlen szmokingos a frakkosok között. Alacsony, vézna, szőke ifju. Úgy jött ki, mint aki halálos beteg. Szinte a zsűri karzatáig lehetett hallani szíve verését. Egy pillantást vetett felfelé. Nagy sóhajtavással ült a zongorához. Az A-dur zongoraversenyt játszotta — kivételesen. Könnyek csillogtak a szemekben... Csak egy ember volt a karzaton, aki verejtékezett. Zavarában cipőzsinorját oldta és kötözte, izgett, mozgott... A bécsi Weingarten volt, Tarras professzora. Mindenki őt nézte. Csak mikor felcsattant a tapsorkán, akkor derült fel a mester arca. Egymásra intettek a győztes-jelölttel. A következő szereplő jött: Kovács István. Gyönyörűen játszott. Leheltszerűen, elbűvölően.

Nehéz szerep volt kiválasztani, hogy kinek

jusszon a palma. A döntésnek mégis meg kellett történnie.

— Jeder hat doch herrlich gespielt — sokpáncodik a varsói akadémia zsűri tagja.

A közönség éjszaka fél tizenkettőig tartotta megszállva az akadémiát. A lépcsőkön oroszok ültek, a franciák a falnak támaszkodtak... A pestiek pedig föl-le sétáltak.

A döntés ismeretes. Fischer Anni lett a győztes. Érdekes. Senkise tippelte elsőnek. De a legfiatalabb volt és a legnagyobb örvő elé tekint.

A humor ördöge a legkeserűbb órában se hagyta el a versenyzőket. Ha Lisztrel megbuktak is, bemondásaikkal a zsűri emlékeztetésben maradtak. Az egyik, halványszürke lavalíre-nyakkendősférfi titán Dohnányihoz lép:

— Azt hallom professzor ur, három év múlva is lesz Liszt-verseny. Lehet már most előjegyezni?

Dohnányi nevet és — előjegyezte.

A bolognai professzor hangosan kacag egy kis alacson, aki eképvigasztalódott:

— Liszt se vett részt a Liszt-versenyen, mégis Liszt Ferenc lett belőle.

Cortot francia zongoraművész előtt kezét tördeli egy kis francia.

— Kérem, én ezt az egész Esz-durt fuvalán sokkal jobban el tudtam volna játszani. Nem lehetne megpróbálni?...

Általában ahogy felszabadultak a drukkal, felszabadultak a rossz nyelvek is. Made-moiselle X. J.-ről például azt beszélték, hogy rosszul játszott, mert hírt kapott otthonról. Megbetegedett az — unokája.

A zsűri tagjai valamennyien ecsetre kívánczó fejek voltak. Mindjárt az első sorban Gollerichné, Voigt Gizella. Liszt-tanítvány, ugyis ült ott, mint a megmerevedett Liszt-emlék. Hófehér, rövid haj, nagy túllcsokor a nyakán, kacéran megköltve, de lelkében Liszt szavait és intencióit ápolva. Beszélgettün

— Sauer megbolondult — mondotta. Dehát szerelmes volt. Csak egyet nem bocsájtok meg neki. Miért mondotta, hogy Liszt szellemében cselekedett? Liszt sose tett volna ilyet, Liszt sokkal nobilisabb volt.

A bolognai akadémia professzora, Cesare Nordis fiatal férfi, csendesesen megjegyezte:

— Nagyon sajnálom, hogy olyan kevés olasz tudunk felmutatni. De nem volt elég jól reklámirozva Itáliában a verseny. A bécsiak — most tartunk ott is zenei versenyeket — egy év óta minden tizedik nap kommunikékkal árasztották el Itáliát. Ott lesznek is sokan. Sajnálom azt is, hogy Bologna zenei életét nem ismerik jobban, holott a Duce nagyon portál bennünket. Szereti a zenét, de a tulmoderne már nem érdeklik. Ebben is jó ösztöne van.

A legfiatalabb zsűritag a szegedi Baranyi János elmélyedve tárgyal Dohnányival.

A lengyel akadémia professzora Turcsinszky idegesen járkal. Fitos orrára fekvő szemüvege, remeg, lebegő Sauer-frizuráját simogatja.

— Majd három év múlva. Majd akkor megmutatom, mit tudnak a lengvelek...

— Most miért nincs itt egy se? kérdezzük.

— A mai lengyel nemzedéknek nem fekszik Liszt. Nem játszik. De majd elő fogom őket készíteni. Szeretjük a magyarokat, három di-jat is adtunk nekik. El kell jönniök a lengveleknek ide is...

Leonid Kreutzer, a berlini professzor, Cortot és Weingarten csak hallgatják és mosolyognak...

Lengyel Vilma.

Férfiak

gyengesége ellen szavatolt azonnali segítség mindenkorra biztosítva. Nem orvosság (szabadalom), illusztrált szakorvosi ismeretű 80 fillér bélyeg ellenében diszkrétan bérmentve kelt: „GUMEXPORT” Budapest, Nőszínház ucca 13/D.

Dr. Rusznyák István professzor előadása a balatonfüredi orvoshéten

Balatonfüred, május 20.

Hétfő óta az ország minden részéből összegyűlt több mint háromszáz főnyi orvos és külföldről is érkezett vendégek előtt folynak a balatonfüredi orvoshét előadásai. Nagy súlyt helyeztek arra, hogy ne csak a budapesti egyetemek professzorai, hanem a vidéki univerzitások legkiválóbb tanárai is tartsanak előadást Balatonfüreden és ezek közül az első helyen áll dr. Rusznyák István egyetemi tanár, a szegedi egyetem belgyógyászati professzorának fejtegetése a »krónikus szubfebrilitásokról« (az idült alacsony hőemelkedésekről). Nem csökkenő figyelemmel hallgatták mindvégig dr. Rusznyák előadását, a külföldi résztvevők pedig — mint dr. Shediac Philippe kairói orvos-tudós — nyomban lefordították maguknak a fejtegetést.

Dr. Rusznyák kifejtette, hogy az orvosi gyakorlatnak kevés mindennaposabb problémája van, mint a szubfebrilitás. Volt idő, mikor a hosszabb ideig tartó hőemelkedéseket majdnem kizáróan tuberkulotikus eredetűnek tartották. — Ma már tudjuk, hogy ez az álláspont helytelen. Vannak alkatilag magasabb testhőmérsékletre beállított emberek, továbbá ideges alapon és a belső elválasztásos viszony megváltozása folytán is keletkezhetnek szubfebrilitások. A szerves eredetű hőemelkedések leggyakoribb oka valamilyen fertőzés s ezek között legtöbb a gümőkóros. De kivált az utóbbi időben mind nagyobb szerepet játszanak a szájból eredő fertőzések, az enyhébb epeutgyulladások és más idült fertőzések, a szív, a gyomor, bél és egyéb szervek lobos megbetegedése. — A vérbaj is okozhat idült hőemelkedéseket. A belső szekréciós (elválasztásos) betegségek közül a Basedow-kórál mutatókozó láz okozhat diagnosztikai (körfelismerési) nehézségeket. Nem mindig könnyű ez a körfelismerés. Vannak esetek, amelyeket csak a modern laboratoriumi módszerek összes lehetőségének felhasználásával lehet tisztázni.

Az előadást hosszú ideig tartó tetszésnyilvánítás fogadta és az orvoshallgatóság nevében dr. Torday Béla főorvos (Nagykőrös) köszönte meg Rusznyáknak önzetlen fáradozását, egyúttal kifejezte sajnálkozását arra nézve, hogy bizonyos részletkérdésekről az idő rövidsége miatt tájékoztatást nem tudtak kapni dr. Rusznyáktól.

Szombaton dr. Hóman Bálint kultuszminiszter részvételével Illyés és Verebely tanárok előadásai után ünnepélyesen befejezték az orvoshetet.

Tábori Kornél.

Spárga divatövek henger és rácsos divatgombok

csatlik, gombok, övek szabókéllékek

Glücksthal és Társa
Csekonics ucca 3 sz.

Lakodalmakra és egyéb ajándékokra alkalmas

chinaezüst disztárgyak,

elsőrendű gyártmányok, rendkívül jutányos árak mellett kiadásittatnak. 236

REICH ékszerész, Kelemen ucca 11.